

KENTER PLEEGZORG WENST ALLE PLEEGGEZINNEN EEN SUPER GEZOND EN GELUKKIG 2018

INLEIDING

Beste pleegouders,

Op de drempel van het nieuwe jaar, met nog wat feestdagen voor de boeg, ontvangt u de laatste Novajo van 2017. We hebben verschillende artikelen en interviews voor u geselecteerd. De onderwerpen in deze Novajo zijn:

- Trots op onze kleinzoon, pleegoma Dina
- Nog genoeg plek in ons hart, pleeggezin Wessels
- Lego in plaats van geraniums, pleeggezin Tweebeecke
- Kerst bij pleeggezin Kortekaas
- Shané (17) kon maar geen pleeggezin vinden
- Kansband, een innovatieve aanpak
- Terugblik op de week van de pleegzorg
- Boeken en hand-out van Tischa Neve
- Wist u dat ...
- Pleeggezin gezocht ...

We wensen u veel leesplezier. Kenter Pleegzorg wenst u en uw pleeggezin fijne feestdagen en een gelukkig en gezond 2017!

DRIEMAANDELIJKE UITGAVE VAN

kenter
JEUGDHULP

KENTERJEUGDHULP.NL • 023 5202500

Reageren? De redactie van Novajo bestaat uit Marjolein Colenbrander, Marieke van Diepen, Noortje Eijking, Shirley Janzen, Brigitte Kuypers, pleegmoeder Marrit, Kisten van Tol en Yolande Hijmans (eindredactie). Neem gerust contact op met een van de redactieleden via het secretariaat van Kenter Pleegzorg.

TROTS OP ONZE KLEINZOON

Sinds de geboorte van Justin (18) hebben Dina en Leen voor hun kleinkind gezorgd. Hun dochter gebruikte drugs. “Het is geen gemakkelijke periode geweest. Toen onze eigen kinderen klein waren, gingen we samen overal naar toe. Daar genoten we van. Pas later, na de puberteit kwamen de problemen”, vertelt Dina. “we hadden geen vat op de verslaving. Toen Justin werd geboren werden de zorgen groter”. Dina kwam dagelijks bij haar dochter thuis. “We namen de zorg over. Justin logeerde al snel veel bij ons. Vanaf zijn 4e verjaardag is hij gebleven. Dat was fijn, omdat we vanaf die dag wisten dat het goed met hem ging. We hebben erg van hem genoten”, aldus Dina.

niet veel voor, maar een week later kregen opa en oma een brief van de woningbouwvereniging in de bus met de mededeling dat ze de woning binnen een maand moesten verlaten: “vanwege een wietplantage”. Dit was een enorme leerschool voor de jongens. Gelukkig werd de soep niet zo heet gegeten als hij werd opgediend.

Geluk en verdriet

Helaas is er ook veel verlies. Beide pleeg grootouders hebben lichamelijke ongemakken. Opa Leen woont inmiddels in een verzorgingshuis. Oma Dina kan niet meer voor hem zorgen. Ze is na maanden weer thuis

Verwennen als oma

Dina wilde in haar hart liever “oma” blijven en zegt dat ze haar kleinzoon te veel heeft verwend. Ze deed alles voor hem. “Toen Justin klein was, ging alles meer vanzelf. Justin had veel vriendjes”. Dina was gezond. Ze is een sociaal mens en kent alle ouders uit de buurt. Leen werkte onregelmatig en repareerde bijvoorbeeld auto's voor de ANWB. Oma zorgde voor Justin.

Puberteit

In de puberteit kwam er vaker hulpverlening over de vloer. Justin rookte en blowde al op jonge leeftijd en wilde meer zien van het leven. Hij wilde de straat op en tot laat met zijn vrienden op stap. Grootouders konden hem moeilijk binnen houden. Dit had tot gevolg dat Justin te laat uit bed kwam of zich ziek waande. Uiteindelijk moest hij zich verantwoorden bij de leerplichtambtenaar.

Een boek schrijven

Achteraf gekeken moeten oma en Justin lachen om alles wat ze samen hebben meegemaakt. “Je kan er een boek over schrijven”, zegt Dina. “vooral over die ene keer dat de politie thuis kwam. Justin had samen met twee vrienden een paar wietplantjes in de tuin gepland. Het stelde

en herstelt van een heupoperatie. Justin is inmiddels bijna 19 jaar. In de periode dat zijn beide grootouders niet thuis woonden, moest hij met hulp van burens en familie voor zichzelf en het huis zorgen. Dat ging hem goed af. Hij kookte vaak samen met zijn vriendin. Volgens Dina heeft ze veel aan hem gehad. Justin is door alle gebeurtenissen “volwassen” geworden.

Spierballen

Justin heeft zijn MBO-diploma niveau 1 gehaald en is bezig met niveau 2, richting de techniek. Justin blijft twijfelen over school. Hij gaat liever aan het werk. Hij werkt graag hard, ook 's nachts. In de havens kan hij veel verdienen. Hij weet ook dat hij daar zorgvuldig met zijn lichaam om moet gaan. In zijn vrije tijd gaat hij vier keer per week met een vriend naar de sportschool. Op foto's laat hij zien hoe de spierballen zich ontwikkelen. Justin doet zijn best en denkt goed na over wat hij dagelijks eet. Geen pizza's meer, maar groente en eiwitten.

Wat hij in de toekomst echt wil worden, weet hij nog niet precies. Les geven op de sportschool vindt Justin leuk. Hij heeft ervaring en kan die ervaring overbrengen aan nieuwkomers.

“NOG GENOEG PLEK IN ONS HART”

Aan de eettafel in huize Wessels lijkt geen eind te komen. Het meubelstuk geeft een goede indruk van de omvang van het Haarlemse gezin. Behalve voor hun drie biologische dochters zorgen Ilse (50) en haar man Wolter (57) voor drie pleegkinderen. Twee van hen wonen er permanent, een derde is tijdelijk op het adres ondergebracht. “Ieder kind dat hier woont, heeft een plekje in ons hart.”

Ilse houdt van het moederschap. “We wilden graag nog een vierde”, vertelt ze over de aanhoudende kinderwens die zij met haar man deelde. Omdat ze op dat moment de veertig al lang en breed waren gepasseerd, zien ze er toch vanaf. “Maar we hadden nog genoeg plek in ons hart.”

Via kennissen leren ze het pleegouderschap kennen. Ze verdiepen zich grondig, leggen het idee voor aan hun kinderen en schrijven zich in. Een pleegkind hebben ze daarmee nog niet in huis, want ze worden eerst grondig gescreend. “Ook de basisschool en de huisarts moesten formulieren invullen.”

Match

“In oktober bezochten we een informatieavond, in mei stonden we op de lijst”, geeft ze een indruk van dat voortraject. Zodra het gezin geschikt is bevonden, maken ze hun wensen kenbaar. “Je kunt zelf criteria selecteren. Maar je kunt het ook breed houden en kijken of een kind in het gezin past.” Kenter Pleegzorg zorgt vervolgens voor een goede match.

Aanvankelijk kiezen Ilse en Wolter voor langdurige opvang. “Hij was tien maanden toen hij bij ons kwam”, vertelt Ilse over hun oudste pleegkind (10), dat nog steeds bij hen woont. Twee jaar later melden ze zich aan voor crisisopvang, waarna ze zich tijdelijk over een tweede pleegkind ontfermen. Het wordt een meisje. Haar biologische ouders waren (en zijn) nog in beeld, toch

blijkt het gezin Wessels een betere plek om in op te groeien. “Dit meisje is gebleven, nadat was gebleken dat haar ouders de zorg niet konden dragen”, legt Ilse uit.

Sindsdien is er regelmatig contact met haar biologische ouders, bij wie ze maandelijks op bezoek gaat. Het is in lijn van het beleid van Pleegzorg. “Contact met ouders versterken en betrekken bij het leven van hun kind.”

Trauma's

Bij de keuze voor pleegkinderen let het stel vooral op leeftijd. “We willen dat ze jonger zijn dan onze eigen kinderen”, vertelt de (pleeg)moeder. Eventuele trauma's van pleegkinderen hebben zo minder weerslag op

de eigen biologische kinderen, is de gedachte.

“Want ze hebben allemaal een rugzakje.” Omdat ze zichzelf inmiddels te oud vinden om nog achttien jaar voor een kind te zorgen, staan ze nu alleen nog open voor crisisopvang.

Of het geen kwelling is om steeds afscheid te nemen? “Nee, je weet dat ze terug naar huis gaan of langdurig naar een ander pleeggezin. Het liefst zie ik dat ouders hun kind zo snel mogelijk weer zelf kunnen opvoeden.”

Bron: Jouri Bakker – IJmuider Courant

LEGO IN PLAATS VAN GERANIUMS

Waar veel pleegkinderen in een gezin zonder bloedverwanten terechtkomen, geldt dat niet voor Leandro (8). De jonge Beverwijker woont inmiddels ruim zes jaar bij opa en oma Tweebeeke en ziet z'n vader elke dag.

“Eigenlijk dachten we al aan ons pensioen”, zegt Helma (64) met een spreekwoordelijke knipoog over de periode waarin zij en haar man Karel (72) als pleegouders in beeld kwamen. “Maar zijn moeder kreeg paniekaanvallen en onze zoon kan niet voor hem zorgen.” Als de situatie bij Leandro thuis escaleert, krijgen ze van een hulpinstantie de vraag of ze hun kleinzoon tijdelijk onder hun vleugels willen nemen. “Zodat hij het allemaal niet hoefde mee te maken.” Nadat die crisisperiode was overbrugd, krijgen ze de keuze: blijft Leandro bij hen of groeit hij ergens anders op? “In een tehuis was hij helemaal ondergesneeuwd”, zegt Helma. Ook een pleeggezin zonder bloedverwanten, wat wel een reële optie was, leek hen niet het beste voor Leandro. “Daar is hij veel te gevoelig voor.” Het echtpaar besluit daarom ook op lange termijn de zorg op zich te nemen. “Zo zijn we erin gerold.”

Wennen

“Natuurlijk was het na al die jaren zonder kinderen even wennen”, gaat ze verder. Wat Leandro's opvoeding betreft, komen ze nauwelijks voor verrassingen te staan. “Zuigelingen-zorg, peuterspeelzaal, we kenden het allemaal al”, verwijst ze naar hun eigen ervaring als ouders. En omdat Helma na Leandro's komst nog een tijdje doorwerkte, stond ook Karel op z'n 66e nog regelmatig luiers te verschonen. “Het kost energie, maar je krijgt er veel voor terug”, zegt de pleegvader. Met Leandro op z'n rug door de woonkamer galopperen, lukt niet meer. Maar ze vermaken zich uitstekend, vertelt hij. Met de flinke col-

lectie lego bijvoorbeeld. Karel wijst naar de zithoek. “Als het daar niet ligt, dan ligt die hoek wel vol. Hij is altijd aan het creëren.” Met Helma zit hij regelmatig te knutselen. “Ja, hij houdt ons lekker bezig. Bij ons geen geraniums in de vensterbank, maar lego op de grond.” Bovendien blijven zij en haar man dankzij hun kleinzoon bij de tijd. “Hij leert ons de iPad en de telefoon te gebruiken. Laatst kwam hij met mijn mobiele telefoon naar me toe en zei: ‘Oma, je kan ook op YouTube’.”

Sinds zijn ouders hun leven beter op de rit hebben, brengt hij de weekenden afwisselend bij z'n vader en moeder door. Z'n vader ziet hij zelfs vrijwel dagelijks. “Hij komt bijna elke dag eten”, vertelt Helma. In het begin vond hij de situatie moeilijk, herinnert ze zich. “Maar nu vindt hij het goed zo.” Ze beseft dat veel pleegkinderen hun ouders minder vaak of nooit zien. “Het zal moeilijker zijn als er geen bloedband is.”

Dat Helma en Karel pleegouders zijn, betekent niet automatisch dat ze juridisch aansprakelijk zijn. “Hij heeft een voogd bij jeugdzorg”, legt Helma uit. “Wij konden ook voogd worden, maar dat wilden we niet. Omdat we dan we tussen onze zoon en Leandro's moeder zouden in staan. Nu kunnen we ook terugvallen op jeugdzorg.”

Over hun hogere leeftijd maken ze zich geen zorgen. “Mocht een van ons wegvallen, kan de ander voor hem zorgen”, zegt Helma optimistisch. “Dit kun je lang volhouden, ook alleen. En we willen hem graag in de familie houden.” Van te voren hadden ze nooit gedacht pleegouder te worden, inmiddels is het gewoon geworden. “In het begin vroegen mensen: waar begin je aan? Ja, je levert in en je probeert ervoor te zorgen dat het lekker loopt, maar inmiddels zouden we niet meer zonder hem kunnen.”

Bron: Jouri Bakker – IJmuider Courant

KERST BIJ PLEEGGEZIN KORTEKAAS

Vrije tijd betekent voor iedereen wat anders: uitslapen, vrijwilligerswerk, koken, sporten, naar het café. VRIJ kijkt elke week ergens mee.

Tonny Kortekaas (59) wist het altijd al: ze wilde moeder worden van een groot gezin. Maar de kinderen hoefden niet allemaal van haar zelf te zijn. Man Kees (63) moest in het begin even aan dat idee wennen.

Uiteindelijk vonden de afgelopen 32 jaar maar liefst 27 pleegkinderen voor kortere of langere tijd een warm en veilig thuis bij de familie Kortekaas. Het echtpaar kreeg zelf ook nog vier

zoons en is inmiddels opa en oma van drie kleinkinderen (en één op komst).

Kerstboom

Kleinzonen Tim (3) en Duuk (1) zijn er vandaag bij om de kerstboom te versieren, net als pleegdochter Jacqueline (17). Zij woont, samen met pleegzoon Yassir, al van jongs af aan in het gezin. Het is een gezellige boel: met grote zorg wordt ook de speciale verzame-

ling kerstmannen uitgepakt. Ieder kind schonk er één, een mooie blijvende herinnering. Tonny hoopt dat meer mensen ervoor kiezen om pleeggezin te worden. “Je kunt wat de kinderen is overkomen niet meer goed maken, maar wel iets beter! Als ze maar uit die neerwaartse spiraal komen zijn wij al blij.”

*Marjolein Schipper
Journalist VRIJ Magazine*

SHAYÉ (17) KON MAAR GEEN PLEEGGEZIN VINDEN: “DIE ONZEKERHEID MAAKTE ME ERG ONGELUKKIG”

Shayé (17) was 16 toen ze uit huis werd geplaatst. Maar omdat ze al een tiener was, kon ze maar moeilijk een pleeggezin vinden. En dus hopte ze van Jeugdzorg naar crisisopvang. Hoe is het nu met haar?

Het is de Week van de Pleegzorg, met als doel meer pleegouders te vinden. Ook voor tieners. Dankzij het verhaal van Shayé, gaan we allemaal snappen hoe broodnodig die zijn.

Vooroordelen over pleegkind

“Als ouders van klasgenoten horen dat ik niet meer thuis woon, kijken ze vaak anders naar me. Ze hebben een stereotiep beeld voor ogen. Alsof zulke kinderen zelf schuld hebben aan het feit dat ze niet meer thuis kunnen wonen. Laten we eerlijk zijn: als mensen denken aan een pleegkind, denken ze aan een laagopgeleid persoon met

mijn vriendin belden toen de politie, waardoor ik terug moest naar huis, en er volgden lange gesprekken met Jeugdzorg om het op te lossen. Uiteindelijk werd ik vier weken uit huis geplaatst. Na die maand moest ik weer terug naar huis, maar er bleek niets veranderd.

Ik heb het toen nog 5 maanden volgehouden. Ik wist dat mijn situatie zou veranderen als ik 16 werd. Op je 16e krijg je meer zeggenschap over je eigen leven. Dan mogen je ouders niet meer alles beslissen. Dus de dag dat ik 16 werd, zei ik dat ik niet langer zo door kon gaan. Maar ik had eigenlijk geen idee hoe ik dat in gang moest zetten,

gedragsproblemen of aan iemand die zijn school niet afmaakt. Zelfs mijn docenten en vriendinnen dachten dat in het begin. Ik liep tegen allerlei vooroordelen aan. Daarom wil ik meer bekendheid geven aan het feit dat de meeste uit huis geplaatste kinderen heel gewoon zijn en zelf geen schuld hebben aan hun situatie.”

Jeugdzorg

“Ik zit nu in het laatste jaar van het gymnasium en ik ben nooit blijven zitten. Eén jaar was het wel kantje boord, toen was er wel erg veel instabiliteit in mijn leven. Ik wist niet waar ik aan toe was en dat voelde niet goed.

Ik kwam voor het eerst in aanraking met Jeugdzorg toen ik vijftien jaar oud was. Ik was van huis weggelopen omdat de situatie thuis onhoudbaar was. De ouders van

dus ik belde de politie en Jeugdzorg. Jeugdzorg zei dat ik nog wel één nachtje thuis kon slapen, maar ik zei dat ik liever bij een vriendin ging slapen. Jeugdzorg werd toen boos omdat ik niet meewerkte. Na veel gedoe mocht ik uiteindelijk bij vrienden van mijn oom en tante blijven. Daar heb ik toen 5 maanden gewoond.”

Crisisopvang

“Gelukkig kon ik gewoon op mijn eigen school blijven. Dat was mijn toevluchtsoord, want daar was ik een gewone leerling. Bij de vrienden van mijn oom en tante had ik het heel goed, maar ik wist nooit waar ik aan toe was. Hoelang zou ik mogen blijven? Die onzekerheid maakte me erg ongelukkig. Op je 16e mag je weliswaar je voorkeur uitspreken, maar je ouders blijven verantwoordelijk.

Na 5 maanden trok mijn moeder haar toestemming in. Ze wilde niet dat ik daar nog bleef en ik kon er niets tegen doen. Toen moest ik naar de crisisopvang. Dat klinkt wat dramatisch, maar het was gewoon een plek in een opvangtehuis. Crisisopvang betekent dat je onmiddellijk onderdak nodig hebt omdat je niet meer thuis kunt wonen. Ik woonde daar op een afdeling met jongeren tussen de 12 en 17 jaar met twee begeleiders. Ik wist dat ik daar voorlopig kon blijven en die zekerheid was zó fijn!

Toch was er daar wel veel onrust om me heen. Er waren zo veel mensen en zo veel ruzies en problemen. De muziek stond er altijd hard, en soms liep er iemand weg en kwam de politie weer langs. Toch was ik niet zo veel anders dan de kinderen daar, er waren er maar een paar met echt opvallend gedrag. En zij kiezen daar ook niet zelf voor. Als je mensen leert kennen, hoor je zo veel verhalen, dan wordt al die ellende bijna normaal. Op school was dat heel anders, dat was eigenlijk de enige constante factor in mijn leven. Het was een moeilijke periode, want ik miste het gezin van de vrienden van mijn oom en tante heel erg. Gelukkig kreeg ik veel steun van mijn vrienden op school.”

Zelfstandig wonen

“Ondertussen werd er druk gezocht naar een plek waar ik langer kon blijven. Dat was moeilijk, want eigenlijk was ik al te oud voor een pleeggezin. Daarom was het beter dat ik leerde om op mezelf te wonen. Ik ging toen naar een behandelgroep Zelfstandig Wonen, waar ik mijn eigen kamer kreeg. De woonkamer en keuken deelde ik met 8 jongeren, ik kreeg kleedgeld en zakgeld van Jeugdzorg en ik had wekelijks een kookbeurt. Mijn school vond dit maar een gekke situatie, want aan wie moesten ze toestemming vragen voor een schoolreis of kamp? Als ik bij vrienden op bezoek wilde, moesten zij eerst langskomen bij de begeleiding van de behandelgroep om te checken of het wel goede vrienden voor mij waren. Dat was een heel gedoe, want ze woonden vaak in dorpjes buiten de stad en moesten er dan voor omfietsen.

De begeleiders waren ook niet zo soepel met tijden: op mijn 16e moest ik om 23.30 uur thuis zijn, dat was lastig als ik met vriendinnen wilde uitgaan. Dan ging ik liever bij vriendinnen logeren die later thuis mochten komen. Dat mocht 1 keer per maand. Het fijnste van logeren vond ik met z'n allen rond de tafel zitten tijdens het eten, zonder ruzie en gedoe.”

Luxe thuis

“Sinds mei heeft Jeugdzorg iets nieuws voor me bedacht: een gezinshuis, maar dan iets zelfstandiger. Ik heb mijn

eigen voordeur, keuken en badkamer, maar ik kan wel een kopje thee met de pleegouders drinken als ik daar behoefte aan heb. Eén keer in de week eet ik met hen mee, ze hebben ook nog een meisje van 7 in huis. Dit bevalt me heel goed, voor mij is het een ideale situatie. Ik heb een plek voor mezelf en ik kan zelf afspreken en uitgaan wanneer ik dat wil. Dit huis is maar een kwartiertje fietsen van school, ik heb zo veel geluk gehad!

In het weekend logeer ik nu bij mijn oom en tante en hun kinderen. Dat is heel erg fijn. Op zaterdag werk ik in een winkel, 's avonds kijken we tv op de bank of we gaan naar de bioscoop en op zondag maak ik mijn huiswerk. Mijn vriendinnen slapen nu bij mij als we uitgaan. Ze zijn erg jaloers op me, want ik woon best luxueus. We hebben een zwembad in de tuin en de werkster maakt mijn appartement schoon.

Ik krijg ook zak- en kleedgeld. Ik vind dat ik erg veel geluk heb gehad. Het was toeval hoor, ik was net aan de beurt toen deze mensen zich aanmeldden met hun appartement. Bij de crisisopvang en de behandelgroep Zelfstandig Wonen mocht ik mijn eigen kamer niet inrichten. Er hingen al gordijnen, er stond een kast en een bed. Ik mocht geen posters aan de muur hangen, er was alleen een soort rails waaraan je iets kon ophangen. De mensen bij wie ik nu woon, stuurden me zelfs foto's van meubels: vond ik dat misschien een leuk bed? Zo'n groot verschil.”

Echte verhalen van pleegkinderen

“Ik ben lid geworden van The Unforgettables, de jeugd-raad van stichting Het Vergeten Kind. Die raad heeft ongeveer 50 leden en de jongeren komen uit heel verschillende situaties. Sommigen wonen bijvoorbeeld in een asielzoekerscentrum. Het is de bedoeling dat jongeren zelf meedenken en -praten over hun positie, zodat er niet alleen óver hen wordt gesproken, maar ook met hen. De echte verhalen, die willen we laten horen.”

Op kamers

“Volgend jaar ga ik economie studeren aan de universiteit. Ik wil later de baas worden van een groot bedrijf. Het lijkt me vet om als vrouw een toppositie te vervullen. En ik wil uiteindelijk ook graag een gezin. Ik vind kinderen leuk. Ik heb twee jonge zusjes en ik heb ook een oppas-adres. Ik ga na de zomer gewoon op kamers wonen, net zoals al mijn vriendinnen, in een andere stad. Dat wordt een heel nieuw begin.”

Tekst: Esther Bakker. Fotografie: Petronellanitta. Libelle

KANSBAND, EEN INNOVATIEVE AANPAK

Kansband, innovatieve aanpak voor jongeren van Topaze en SoNeStra

Geplaatst worden in een instelling voor jeugdzorg of gedetineerd raken is een ingrijpende gebeurtenis voor een jongere en zijn omgeving. Niet alleen de jongere, maar vaak worden ook ouders en omgeving onbedoeld veroordeeld. Dit heeft invloed op het heden en de toekomst van een jongere en op de gezagspositie van ouders.

Hoe werkt Kansband?

Lees verder: <http://topaze-hulp.nl/nl/oplossingen/ambulante-hulpverlening/een-uit-huisplaatsing-of-detentie-voorkomen>

Met het volgende voorbeeld leggen we uit wat deze methodiek voor Lars betekend heeft.

zaak zou voor de rechter komen met advies gesloten plaatsing of hij kon meedoen met Kansband van jeugdhulporganisatie Topaze. “Die keuze was voor ons als ouders niet moeilijk,” zegt vader John. “Het mooiste dat je een kind kunt geven is (nog) een kans.”

Werken vanuit het sociale netwerk

De Kansband geeft de jongere de kans om een plaatsing in een gesloten plaatsing te verkorten of zelfs te voorkomen. Kansband faciliteert ouders en jongere om zich te herpositioneren, op individueel vlak en in de maatschappelijke context. De jongere krijgt de mogelijkheid om samen met zijn familie en sociaal netwerk een actieplan te maken waarin ze afspreken hoe de jongere

netwerk gaat de jongere volgen en ondersteunen in het nakomen van de afspraken.

Het verhaal van Lars

Lars was in het criminele wereldje beland door beïnvloeding van ‘vrienden’ die bekend stonden om hun criminele gedragingen, van diefstal tot geweldplegingen en drugshandel. Lars hield zich bezig met drugs. “Dat ging vanzelf. Ik wist bij wie ik het kon krijgen en regelde dat ik het kreeg. Voor ik het wist, kwamen er steeds meer mensen naar me toe met verzoekjes voor drugs. Ik was ineens een dealer en had op het laatst zo’n 100 klanten.”

Zijn vriendin Kim wist ervan, maar kon hem er niet van weerhouden te dealen. Hij zei wel dat hij wilde stoppen, maar deed het dan toch steeds weer. Lars: “Ik had al vaker hulpverlening gehad maar die gesprekjes gingen het ene oor in en het andere oor weer uit. Na een uurtje stond ik weer buiten en ging ik weer verder. Soms wilde ik wel stoppen met dealen maar ik had geen idee hoe.” De ouders van Lars hadden al lang hun vermoedens dat er iets mis was maar ze konden er geen grip op krijgen. Moeder Rianne: “We wisten dat zijn vriendengroep problemen veroorzaakte. Als we wat hoorden over de groep, gaven we het door aan de politie. We hoopten Lars daarmee terug te krijgen.”

Een kans voor Lars

Bij de start van het traject werd aan het gezin gevraagd wie met hen mee kon denken: “Wie wil ook dat het met jou beter gaat en wie zou daarover willen meedenken?” Lars koos voor een oom, moeder koos voor twee vriendinnen en vader voor een vriend om met hen mee te denken.

Voor Lars en zijn ouders kwam de werkwijze KANSBAND als geroepen. Lars werd wegens betrokkenheid bij drugshandel door de politie van zijn bed gelicht en gearresteerd. Hij zat drie dagen in de politiecel en werd daar bezocht door jeugdreclassering. Die legde hem de keuze voor: of zijn

zich aan de opgelegde voorwaarden houdt en hoe de jongere zijn leven weer op de rit krijgt. De jongere werkt vervolgens samen met zijn familie en sociale netwerk aan de uitvoering van het plan. Een (kans)band met GPS volgt de jongere als stimulans om te doen wat afgesproken is. Het

Samen gingen ze aan de slag met een aantal vragen. Hoe is jullie situatie als er niets verandert? Hoe gaat het dan met jezelf en met de anderen? Hoe zouden jullie jullie situatie willen zien over 6 maanden? Wat gun je de ander? Vervolgens gingen ze gezamenlijk aan de slag met hun plan voor de toekomst.

In dit plan werden afspraken gemaakt over hoe Lars zich aan de voorwaarden zou moeten houden, wie welke actie onderneemt als afspraken niet worden nagekomen, met wie hij welke acties zou ondernemen en welke hulp ze van professionals nodig hadden. Voor Lars was de eerste bijeenkomst met het netwerk een keerpunt. "Ik was nooit gemotiveerd, omdat een hulpverlener altijd voorstelde wat er moest veranderen. Nu moest ik dat zelf doen samen met de mensen die we uitgenodigd hadden. In het begin was dat lastig, maar gaandeweg het maken van het plan voelde ik dat ik het wel kon en kon ik zelfs aangeven waar ik eerst aan wilde werken en hoe ik dat wilden doen.

Moeder: "Het is heel confronterend als je vriendinnen op post-its hun zorgen over jouw kind schrijven, maar het is ook heel bijzonder dat ze mee denken met het plan voor de toekomst. Ze hebben soms ideeën waaraan je zelf niet denkt." Vader: "Doordat de mensen die je uitnodigt ook veel tijd investeren in deze bijeenkomsten en het maken van een plan voel je je als ouder extra verantwoordelijk om het plan te laten slagen."

De Kansband van Lars werd ingesteld op drie veilige zones: school, thuis en het huis van zijn vriendin. Deze veilige zones werden door zijn ouders en de reclassering bepaald. Op andere plekken mocht hij de eerste 2 maanden niet zelfstandig komen. Zijn ouders gingen hem controleren en kregen meldingen binnen op hun smartphone bij het in- en uitgaan van de veilige zones.

"Het lukt ineens om te stoppen met dealen"

Lars: "Omdat het mijn plan was en ik dit samen heb gemaakt met mijn ouders en netwerk lukte het om te

stoppen met dealen, afscheid te nemen van mijn foute vrienden en te gaan voor mijn schooldiploma. Dat voelde ik eerst niet." Het omdoen van de kansband was voor Lars heel effectief. Moeder: "De polsband hielp ons en Lars het vertrouwen vrij snel te herstellen. Wij konden zien dat hij zich aan de afspraken hield en Lars kon laten zien dat hij te vertrouwen was. Hierdoor konden we snel met de punten uit het plan aan de slag."

Lars en zijn ouders voelden zich zo in hun kracht gezet door de werkwijze dat het traject zonder verder 'hobbels' of ingrijpen verliep en al na zes maanden kon worden afgerond. Lars werkt nu in de logistiek en volgt deeltijdopleiding.

Om privacyredenen zijn de namen in dit artikel gefingeerd. Kansband is een innovatie die jeugdhulporganisatie Topaze, lid van Jeugdzorg Nederland, ontwikkelde met Sonestra.

TERUGBLIK OP DE WEEK VAN DE PLEEGZORG

Kenter Pleegzorg kijkt terug op een zeer geslaagde, derde editie van de Week van de Pleegzorg. Samen met alle andere pleegzorgorganisaties heeft Kenter veel (media)aandacht gekregen. De week stond in het teken van waardering voor alle pleegouders en de werving van nieuwe pleegouders.

Waardering

Als blijk van waardering hebben alle pleegouders in Nederland de Pleegzorg Scheurkalender 2018 ontvangen (i.s.m. Kinderpostzegels en de Family Factory). Deze kalender is samen met en door pleegouders ontworpen.

Popcontact

Voor de jongste (pleeg)kinderen heeft Popcontact een speciale voorstelling gemaakt met “pleegzorg” als werktitel. Dertig kinderen kwamen op dit aanbod af en genoten van de innemende voorstelling van Anke van Vliet.

Pleegouders ontmoeten pleegouders

Onze Pleeg Ouder Raad (POR) heeft een pleegouderavond georganiseerd en Tischa Neven uitgenodigd om iets meer over het gedrag en de ontwikkeling van pubers te vertellen. Tischa is bekend van televisie en heeft veel ervaring met pubers. Zestig pleegouders en begeleiders bezochten de avond. De aanwezigen waren enthousiast door de interessante en goede voorbeelden. We hebben geleerd, dat we meer moeten “hummert”. Door te hummen, eventueel de zin van de jongere te herhalen en niet gelijk te reageren op een opmerking, krijgen jongeren meer ruimte om zelf verder te vertellen. In deze Novajo kunt u de hand-outs vinden, die Tischa voor ons achter heeft gelaten. Ook noemen we de boeken, die u van haar kunt bestellen.

ACTIVITEITEN VOOR DE PLEEGGEZINNEN

Zwembad de Waterakkers

In onze regio opende zwembad de Waterakkers voor de 3e keer haar deuren. Pleeggezinnen werden uitgenodigd gratis te komen zwemmen. Zeker 30 pleeggezinnen (84 personen) hebben van dit super leuke aanbod gebruik gemaakt.

Bruut Bikes

Bruut Bikes heeft twee workshops georganiseerd op zondag 5 november. Tien van onze jongeren reden op FAT-Bikes door het bos en over het strand. Ze hadden veel plezier en nauwelijks last van de regen en de wind. Ze vielen niet op tussen die andere stoere mannen en vrouwen, die op hun MounTainBike meededen met de strandrace van Hoek van Holland naar Den Helder. Alles bij elkaar een succesvol evenement.

In het zonnetje

Op dinsdagochtend 7 november werd het team Pleegzorg tijdens de teamvergadering onverwachts door de POR-leden en de pleegouders van Kenter “in het zonnetje” gezet. Wat een verrassing! Dat zonnetje bestond uit heerlijke appeltaart bij de koffie en een bedankboom. Aan de boom hingen briefjes van pleegouders met bedankjes voor de goede pleegzorgbegeleiding door onze pleegzorgmedewerkers.

Pleeggezinnen werven pleegouders

Meerdere pleegouders hebben zich ingezet om nieuwe pleegouders te werven. Een pleegvader ging naar radio Beverwijk, anderen gaven interviews aan het Haarlems Dagblad, de IJmuider Courant en onlangs nog aan de Telegraaf (Vrij).

Onze crisispleegouders Ellen en George zijn samen met hun dochter Meike geïnterviewd door het Algemeen Dagblad. Het filmpje kunt u nog zien op internet op de facebook pagina van Pleegzorg Nederland of via www.ad.nl/binnenland/groot-te-kort-aan-pleegouders-dreigt-pleegzorg-heeft-ook-iets-moois~vaa2d9712/

Meike (17) doet eindexamen en heeft haar profielwerkstuk over pleegzorg geschreven. Ze heeft ook een activiteit georganiseerd. Op zaterdag 4 november stond zij samen met medewerkers van Kenter en andere actieve pleeggezinnen op de Grote markt in Haarlem met de actie: “pleeggezinnen werven pleeggezinnen”. Er waren die dag veel mensen op de been. We hebben leuke en interessante gesprekken kunnen voeren met verschillende mensen en hen meer over pleegzorg kunnen vertellen. Hopelijk hebben we een snaartje geraakt en weten ze ons te vinden.

Pleegouders ontmoeten wethouders

Enkele gemeentes uit onze regio kozen ervoor hun pleegouders in het zonnetje te zetten. Wethouders gingen bij pleegouders op bezoek en brachten een bloemetje of een cadeaubon. Onze pleegouders kregen de kans direct met hun wethouders en eventuele ambtenaren in gesprek te gaan. Ook gingen ze op de foto voor de plaatselijke krant. Opvallend was dat ook wethouders inhoudelijke stukjes schreven over pleegzorg. Erg fijn!

Werving

De gemeente Haarlemmermeer heeft enorm geïnvesteerd in de werving van pleegouders. Zij hingen zgn. blikverst op naast de inzamelstations in alle buurten. In de Haarlemmermeer kunnen pleegouders kiezen of ze van Kenter, Spirit of de WSG begeleiding willen krijgen.

Doneer uw schoolhek

Bovenstaande actie is overgenomen uit België. In heel Nederland kozen scholen er voor mee te helpen met de werving van nieuwe pleegouders middels de actie “doneer uw schoolhek”. Kenter heeft zich gezien tijd en personeelsproblemen gericht op de scholen in Midden Kennemerland. Vijftien scholen hebben een spandoek op het hek geplaatst. Niet alle scholen wilden een spandoek. Wel

hebben meer scholen informatie over pleegzorg gedeeld in hun nieuwsbrief. Daarvoor is Kenter de scholen erg dankbaar.

De actie loopt door...

Kent u nog een school, sportclub of werkgever, die tijdelijk een spandoek op een zichtbaar hek wil hangen, dan horen wij dat graag. Uw begeleider pleegzorg kan zo'n spandoek voor u meenemen. Ook kunnen wij voor artikelen zorgen voor de schoolkrant. De actie loopt door. Kenter is continue op zoek naar nieuwe pleegouders.

Facebook en Twitter

Pleegzorg Nederland heeft via Facebook een prachtig gedicht gepost van de dichter des vaderlands. Kenter Pleegzorg heeft dit gedicht gedeeld. Bijna wekelijks kunt u ook op facebook ervaringsverhalen lezen. Op deze manier hopen wij meerdere aspirant pleegouders te bereiken. U kunt ons vinden via “Kenter Pleegzorg”. We vinden het fijn als we geliket worden. Deelt u met ons mee?

Persberichten

Bent u geïnteresseerd in meer artikelen op televisie of in de krant? Hieronder enkele voorbeelden:

Hart van Nederland: hartvannederland.nl/nieuws/2017/wat-vindt-nederland-heeft-u-u-ooit-overwogen-om-pleegouder-te-worden/ en hartvannederland.nl/nieuws/2017/deborah-heeft-naast-drie-eigen-kinderen-ook-nog-twee-pleegkinderen/

Libelle: libelle.nl/mensen/pleegkind-gemma-pleegzorg/

Hallo Nederland (Max): vrijdag 3 november: npo.nl/hallo-nederland/03-11-2017/POW_03563989

Financieel Dagblad: fd.nl/werk-en-geld/1223583/voor-de-kinderen-voelt-het-als-een-broertje-of-zusje

RTL-nieuws: rtlnieuws.nl/nederland/jan-willem-heeft-vier-kinderen-en-is-pleegvader-een-keer-kon-ons-gezin-het-niet-aan

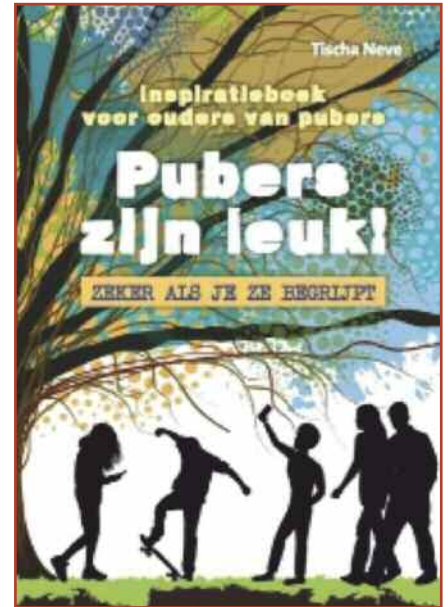
Ook was er steun van de nieuwe **minister van VWS**, Hugo de Jonge: twitter.com/hugodejonge/status/927516884626558979

BOEKEN VAN TISCHA NEVE

Inspiratieboek voor pleegouders van pubers.

“Pubers zijn leuk”, zeker als je ze begrijpt - Tischa Neven

Ach, ze zijn zo aandoenlijk en leuk, die pubers. En tegelijkertijd kun je ze als ouder hoogstwaarschijnlijk regelmatig wel achter het behang plakken. Chagrijnig, onbereikbaar, van heel boos naar hyper, lamlendig, brutaal of supermelig. Soms heel groot en dan weer heel klein. Bij een beetje puber komt alles voorbij. Aan ons de taak om die wispelturige puber goed te begeleiden, te begrijpen en ermee in contact te blijven. Met de puberteit begint het losmaken én loslaten. En juist dan heeft die uithuizige, dwarse puber je meer dan ooit nodig; jouw sturing, hulp, meedenken en steun. Loslaten én goed begeleiden dus - een behoorlijk ingewikkeld proces en een hele uitdaging. Door dit boek te lezen snap je waarom een puber doet wat hij doet en kun je daar weer om lachen. Je leert en ervaart hoe je door samen te werken vanuit contact en verbinding lastige situaties kunt voorkomen en oplossen, hoe je omgaat met lastig gedrag en hoe je een puber eigen verantwoordelijkheden kunt geven. Kortom: hoe je samen deze pittige én leuke periode makkelijker doorkomt.

Inspiratieboek voor leuker en makkelijker opvoeden.

“Opvoeden vanuit contact en verbinding”. – Tischa Neven

We zijn allemaal dol op onze (pleeg)kinderen. Brengen ze met liefde groot en steunen ze daar waar we kunnen, zo goed als we kunnen. En dat gaat bij de meesten van ons behoorlijk goed. Behalve leuk is opvoeden van (pleeg)kinderen ook een hele uitdaging en ontdekkingsreis. Geen kind is hetzelfde en fasen en verrassingen volgen elkaar in rap tempo op. Het is aan ons als ouder om daar zo goed mogelijk op in te spelen. En dan heb je ook nog je eigen emoties, want jeetje wat kunnen je (pleeg)kinderen veel bij je losmaken. En wat is het soms moeilijk om je geduld te bewaren en steeds weer creatief te zijn met oplossingen voor lastige momenten!

Een beetje inspiratie bij al die uitdagingen is soms heel fijn en handig. Dat is de reden dat Tischa Neve dit boek heeft geschreven. Geen volgende opvoedmethode en niet bedoeld om je te vertellen hoe het moet, maar een boek vol inspiratie met columns en inhoudelijke artikelen. Vol eyeopeners, opdrachten en oefeningen en veel praktische tips die je direct in de praktijk kunt brengen. Een boek om er regelmatig even bij te pakken omdat je er doorheen zit, ergens tegenaan loopt of om gewoon lekker met een kop thee in verder te bladeren en te lezen. Tischa Neve laat je in dit boek zien en ervaren hoe je met samenwerken en vanuit contact en verbinding met je kind lastige situaties kunt voorkomen en kunt oplossen. Hoe je je eigen emoties onder controle leert houden en die van je kind. Zij leert je hoe je zelf aan de slag kunt met dingen die je graag anders wilt. Hoe je van een time-out een veel fijnere time-in kunt maken, hoe je kunt opvoeden zonder straffen en belonen en waarom dat jou en je kind veel oplevert. Dit boek brengt nog meer gezelligheid, rust en plezier in huis!

Lezing 'Pubers zijn leuk' !

Zo maak je het (nog) gezelliger thuis

Tischa Neve, kinderpsycholoog

Om te beginnen wat reminders...

- opvoeden gaat niet over wat een kind doet maar hoe wij er als ouder op reageren.
- er is niet 1 manier of methode van opvoeden die altijd werkt. Het gaat erom op zoek te gaan naar wat bij jou en bij jouw kind werkt en past!
- de belangrijkste basis voor een kind: onvoorwaardelijke acceptatie.
- 'children see, children do'.... Kinderen leren het meest van wie jij bent en wat je doet, veel meer dan van wat je ze vertelt.
- als iets niet werkt stop er dan mee, als iets werkt doe het dan vaker! Ga op zoek naar dat wat werkt in jouw gezin in een bepaalde situatie en doe dat vaker.

Effectief complimenteren

Let op wat lukt en fijn is en geef daar aandacht aan. Op de volgende manier werken complimenten in mijn ogen het meest effectief:

- geregeld en gemeend.
- verwoord je compliment door het te beschrijven: wat deed je kind, wat was het positieve effect, wat deed het met jou of met een ander.
- gedragsgericht (wat heb jij hard gewerkt) in plaats van persoonsgericht (wat ben je slim).
- richt je op/omschrijf het proces, niet het resultaat.
- gebruik eens wat meer 'Gelukt' of 'Het is je gelukt' in plaats van 'Goed zo'.

Ontwikkeling in de puberteit

- Bij iedereen verloopt de puberteit anders: op eigen tempo en eigen manier.
- Jarenlang werden hormonen aangewezen als de schuldige van het bizarre en moeilijke gedrag van pubers, maar recente onderzoeken hebben aangetoond dat dit vooral door het volgroeien van de hersenen komt.
- Zenuwverbindingen aan de voorzijde van de hersenen nemen sterk toe en de frontale kwabben groeien door. Juist dat deel van de hersenen helpt impulsen te weerstaan en plannen te maken.
- Ook de kleine hersenen groeien door, verantwoordelijk voor opvangen van sociale signalen. Beiden dingen niet de beste kant van pubers!
- Door rijping hersenen neemt het inzicht toe (onafhankelijk van de intelligentie).
- Door verdieping in denken gaan ze hun omgeving ook kritischer bekijken. Niks zomaar aangenomen. Alles moet uitgelegd, besproken en bediscussieerd.
- Door al dat experimenteren leert hij veel over zichzelf.
- Eerste echte verliefdheid, zoenen, lichamelijke intimiteiten... hartstikke spannend en overweldigend. Erg verwarrend en geen ruimte voor zeurende moeders of meesters.
- Besef van eigen seksualiteit kan leiden tot meer afstand van ouders.

Tip

- Praat op tijd over wat ze te wachten staat qua seksualiteit en veranderingen in hun lichaam

- Toon begrip voor nieuwsgierigheid, experimenteren.
- Vertel ook: maar 1x kan de eerste keer zijn en risico's

De gevolgen van de ontwikkelingen in de puberteit

- Door enorme groei in paar jaar tijd: veel eten (vooral vet en calciumrijk voedsel).
- Moe.... veranderende hersenen hebben invloed op slaappatroon. Veel langer slapen.
- Oneindig veel gedachtestromen.... te veel aan hoofd.... veel vergeten....

Communiceren met pubers

- Breng structuur aan in gesprek
- Gun ze hun privacy, respecteer dat ze niet alles willen delen.
Blijf interesse tonen en laat merken dat je er voor open staat.
- Bouw bedenktijd in.
Ik ga er over nadenken..
Ik heb je gehoord.
Ik kom zo bij je terug.
- Vraag door, zorg dat ze blijven vertellen.
- Ik boodschap: Ik wil graag dat.....

Tip

Communiqueer per SMS of mail!

Samenwerken met je kind

Als je samenwerkt met je kind, maak je beslissingen in overleg. Dit is iets anders dan onderhandelen. Dit kan je al doen bij kinderen vanaf hele jonge leeftijd!

- verwoord de behoefte of wens van je kind.
- verwoord je eigen behoefte.
- geef je kader aan, voel waar je eigen grens ligt.
- zoek samen naar een oplossing die voor jullie beide oké is.
- als jullie samen heldere afspraken hebben, kan je af en toe een uitzondering op de regel maken. Benoem naar je kind dat het om een uitzondering gaat, en waarom.

Samen problemen oplossen

- Vraag aan je kind wat zij graag anders wil en vertel wat jij wil.
- Hoe zou het er dan uit zien in huis?
Wat zou jij anders doen, wij/ik en brusjes?
- Bespreek wie wat kan doen.
Luister naar je kind.
Onderhandel.

Doe water bij de wijn.

- Maak duidelijke regels en afspraken.
- Evalueer.
- Complimenteer (maak dat wat wel lukt groter).

TIP TOP 10 Omgaan met Pubers

1. Begrijp waarom!
2. Puberproof huis.
Voldoende eten en drinken.
Goed bed.
Lekkere werkplek.
3. Geef je kind de ruimte.
Zit er niet zo boven op.
Laat angst niet regeren.
Hou het een beetje luchtig.
4. Luister, toon belangstelling en hou contact.
5. Hou de leiding en geef structuur.
6. Maak samen afspraken, een paar regels & grenzen, maar niet teveel.
7. Onderhandel en overleg.
8. Geef duidelijke opdrachten!
9. Complimenteer!
10. Heb vertrouwen en geniet!

Je eigen emoties onder controle

- neem het niet persoonlijk...
- ontdek wat voor jou werkt om op tijd te ontladen.
- neem zelf een time out!
- 'hoe wij op de emoties van ons kind reageren, bepaalt hoe de situatie gaat verlopen'.
- bewaar je zelfbeheersing.

WIST U DAT...

Kinderpostzegels de uitbreiding heeft gefinancierd van de campagnesite met een actiepagina voor een zogenaamde 'gemeentetool': www.supergewonemensgezocht.nl/3500-pleegouders-gezocht/

Deze tool bevat informatie over het aantal pleeggezinnen per gemeente. Er wordt geen informatie over de weravingsbehoefte per gemeente getoond aangezien deze cijfers te veel discussie oproepen. Belangstellenden kunnen op de actiepagina hun gemeente invullen en zien dan hoeveel pleeggezinnen er in hun woonplaats zijn. Daarmee willen we het gesprek over pleegzorg dichterbij, in de eigen woonplaats, stimuleren.

Kinderen zonder bodem niet bestaan? – Nelleke Polderman

Nog te vaak treedt een zekere verlamming op na de diagnose 'hechtingsproblematiek' of, erger nog, 'reactieve hechtingsstoornis'. Soms komt de aanpak vervolgens neer op 'structuur en emotionele distantie'. De rationale achter dit standpunt is dat een kind zijn kansen gemist heeft in een fase waarin de ontwikkeling van gehechtheid centraal staat en dat herkansingsmogelijkheden gering zijn. De opgave voor opvoeders zou moeten zijn te leren leven met deze 'handicap' van het kind, onder andere door emotioneel niet te dichtbij te komen en te pogen door middel van een stevige externe structuur (regels gecombineerd met consequente reacties van de opvoeder) ernstige ontsporingen te voorkomen. Afhankelijk van het uithoudingsvermogen van vooral de opvoeder en de mate waarin ontsporingen zich voordoen volgt vroeg of laat vaak een uithuisplaatsing.

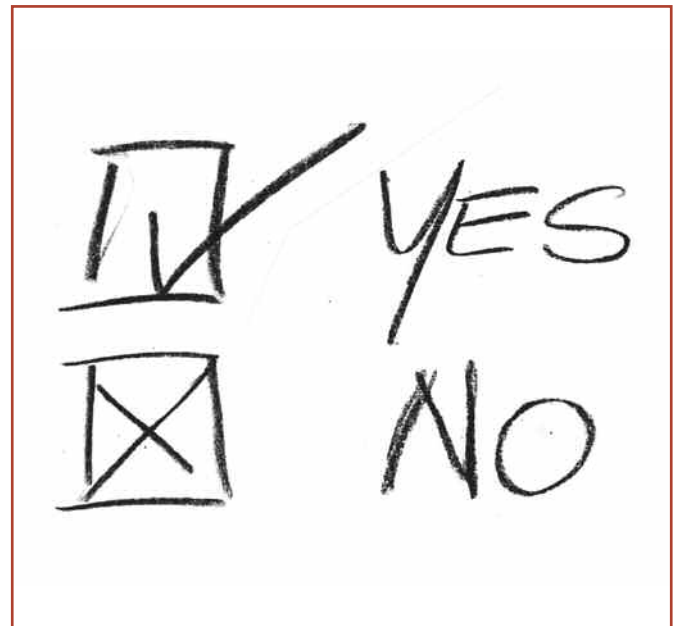
Zie verder: www.basictrust.com

"Yes we can" een presentatie kwam houden voor het team pleegzorg?

Als niets meer werkt, zegt een medewerker van "Yes we Can", op dinsdag 7 november tegen het team pleegzorg, dan kunnen wij misschien nog iets...

Bent u pleegouder en heeft u werkelijk alles geprobeerd om uw kind te ondersteunen, maar met weinig resultaat? Ben je tussen de 13 en 23 jaar en lopen de contacten met ouders, leerkrachten, familie en vrienden helemaal vast? Heb je vrijwel altijd ruzie en is er een forse verandering nodig om je leven weer op de rit te krijgen? Of lukt het jou niet meer om van de drank, drugs of games af te blijven? Hebben andere behandelingen, trajecten en therapieën onvoldoende effect gehad? Dan

is Yes We Can Clinics er voor jullie. www.yeswecanclinics.nl

Onze stagiaires Linda en Nadia hebben n.a.v. de presentatie een bijeenkomst in de kliniek bezocht. Zij vertellen over Jan en Janneke, die zij daar ontmoet hebben. Twee voorbeelden:

Jan heeft zelf contact opgenomen met Yes We Can Clinics nadat hij – zwaar verslaafd – uit de daklozenopvang was gezet wegens zeer storend gedrag. Toen hij op straat stond en zich besepte dat hij zelfs in een daklozenopvang niet meer welkom was, wist hij dat hij hulp moest inschakelen. Hij heeft nu structuur en ervaart het als prettig dat hij over zijn gevoel kan praten. Wel vindt hij het spannend dat hij over een week naar een Safe House gaat en het dan meer alleen zal moeten doen. Jan is erg gemotiveerd om het te laten slagen, hij voelt zich erg goed nu en omdat dit voor zijn ouders ook zijn laatste kans is.

Janneke werd sinds haar 3e jaar gepest en had een zeer laag zelfbeeld. Ze gebruikte negatieve verhalen om aandacht te kunnen krijgen. Zo had Janneke meerdere verkrachtingen, ontvoeringen en aanrandingen verzonnen. Janneke werd emotioneel toen zij aangaf dat ze voor het eerst in haar leven het gevoel heeft dat zij iets waard is. Dit is iets dat wat heeft geleerd in de kliniek. Ook Janneke vindt het spannend om weer naar huis terug te keren. Zij zal opgevangen worden door haar ouders en het nazorgtraject ingaan.

DEELTIJD

Voor **Rody** wordt een deeltijdpleeggezin gezocht voor **twee weekenden per maand**. Rody is **7 jaar** en groeit op bij zijn grootouders. Rody is een lief, maar ook druk jongetje. Hij is graag buiten, maar moet dan constant in de gaten gehouden worden. Rody heeft vanwege zijn verleden een verstoord seksueel beeld. De zorg voor Rody is zwaar voor zijn grootouders die nauwelijks tijd voor zichzelf hebben. Er wordt een stevig pleeggezin gezocht dat hem goed weet te begrenzen.

Ruben is 8 jaar en er wordt voor **1 of 2 weekenden per maand** een pleeggezin gezocht. Hij woont sinds 2013 samen met zijn broertje in een pleeggezin. Ruben is een vrolijke en gezellige jongen die graag gezien wil worden. Hij is makkelijk in de omgang, is slim en ambitieus. Hij is dol op geschiedenis en aardrijkskunde en onthoudt hier alles over. Ruben heeft echter ook een andere kant; hij luistert slecht, accepteert niet snel iets en is dwingend. Hij wordt boos als hij zijn zin niet krijgt. Ruben laat met regelmaat dissociërend gedrag zien. Wij zoeken voor hem een deeltijdpleeggezin bestaand uit een man en een vrouw, zonder eigen kinderen. Het liefst een ouder stel.

Sebas (7 jaar) zoekt een deeltijdgezin voor **één weekend per maand**. Sebas is een vrolijke en ontwapende jongen. Hij speelt het liefst buiten en is een wildebras, hij stormt overal op af. Sebas houdt erg van (grotere) dieren, zoals katten en honden. Bij kleine dieren zoals hamsters moet hij uit de buurt gehouden worden. Zijn moeder woont in België en Sebas woont bij zijn vader. Zijn vader heeft persoonlijke problemen op verschil-

lende gebieden en heeft het nodig om af en toe tot rust te kunnen komen om zo de zorg voor zijn zoon vol te kunnen houden.

Voor een **tweeling van 7 (jongen en meisje)**, zoeken we een pleeggezin voor **twee weekenden per maand**. Het zijn twee lieve kinderen die veel aandacht vragen, ieder op hun eigen manier. Ze groeien op bij hun moeder. Ze lopen qua ontwikkeling een jaar achter en gaan naar het Speciaal Basisonderwijs. Het jongetje kan bij onzekerheid en uit enthousiasme zeer druk zijn. Hij speelt het liefst spelletjes op de tablet.

Het meisje is introvert en heeft een visuele beperking. Ze kan hier goed mee omgaan en speelt graag buiten, waarbij ze overal inklimt. Ze houdt van dansen en zingen. De kinderen kunnen alleen onder toezicht buiten spelen. Er wordt een pleeggezin gezocht dat uit een man en een vrouw bestaat, zonder kinderen of met veel oudere kinderen. De kinderen kunnen niet samen op 1 kamer slapen, dan gaan ze elkaar wakker houden/maken.

VOLTIJD

Voor **Melle van 6 jaar** zoeken wij een voltijdpleeggezin waar hij kan opgroeien. Melle is een pittig jongetje met gedragsproblemen. Melle is erg intelligent en kan regelmatig de wijsneus uithangen. Hij is guitig en enthousiast en moet soms begrensd worden in zijn enthousiasme. Hij heeft veel 1 op 1 aandacht en duidelijke aansturing nodig en pleegouders zullen veel geduld moeten kunnen opbrengen. We zoeken een ervaren en stevig pleeggezin zonder kinderen of een stuk oudere kinderen. Het pleeggezin zal in eerste instantie intensieve begeleiding krijgen vanuit de Bascule.

Voor **Sofie van 12 jaar** zoeken we een voltijdpleeggezin. Voor moeder is de zorg voor Sofie zwaar, onder andere door persoonlijke problematiek. Het is een leuke meid met veel pit. Ze vertoont zelfbepalend gedrag doordat ze van haar moeder onvoldoende grenzen heeft gekregen. Wij zoeken een pleeggezin met voldoende opvoedvaardigheden: het bieden van structuur en het geven van grenzen. Sofie is gek op honden.

IK KREEG EEN KIND TE LEEN

*Ester Naomi Perquin,
Dichter des Vaderlands*

Ik kreeg een kind te leen en wilde ervoor zorgen. Maar het kind smeed met bestek, met gore woorden. Het had geen lichaam dat aan armen was gewend. Ik smeerde brood dat het niet wilde eten, het huilde 's nachts.

Ik kreeg een kind te leen. Het was nog niets vergeten. Soms schoot een visje van een glimlach langs, een flard bestaan dat het nooit had gekend. Niet echt. Het raakte voorzichtig gewend, groeide in mijn vreemde kamers. Zong een liedje. Liep niet weg.

Ik kreeg een kind te leen en wilde ervoor zorgen. Soms mocht ik kusjes geven als het pijn had. Meestal niet. Dan zweeg het lang, alsof het weg was. Soms vroeg het kind waar het zou blijven. Het schopte ergens tegen, gooide glazen in of maakte speelgoed stuk.

Ik kreeg een kind te leen. Het zou me zoveel geven dat ik bijna omviel. En ik noemde dat: geluk.

SUPERGEWONE MENSEN GEZOCHT.NL

**pleegzorg
nederland**